

Només falta un mes

S'acosten les eleccions europees i comença a notar-se una certa inquietud entre els partits polítics més implicats en la campanya del dret a decidir. Com bé sabem, el context internacional i més concretament l'escenari europeu és clau, vista l'actitud obstruccionista del govern de Madrid i la negativa clara de la majoria parlamentària que formen PP i PSOE. A Catalunya cada partit o coalició es juga contrastar si les tendències de vot es van concretant i si això prefigura posicions de cara al cicle electoral dels propers mesos, que serà intens i significatiu. Recordem que, al marge dels comicis europeus, tenim en perspectiva la possibilitat de convocar eleccions –si no és possible celebrar la consulta el 9 de novembre–, les eleccions locals del mes de maig del 2015 i les generals de finals del mateix 2015. Res impedeix, per altra banda, que les eleccions generals s'avancin, si Rajoy i els seus assessors entenen que és millor fer-les abans de les municipals i evitar així que es confirmi la possible pèrdua de les alcaldies de València i Madrid a les municipals. En aquest context, i tenint en compte el que es dirimeix a Europa, les eleccions del 25 de maig són més importants del que han estat mai.

Perquè el cert és que fins ara no ho han estat. Més aviat han passat sense pena ni glòria. En cada convocatòria electoral europea, la xifra dels catalans que han anat a votar ha minvat. A les darreres eleccions, l'any 2009, la xifra va ser d'un migrat 37%. Un rècord històric d'abstenció. Dos de cada tres catalans amb dret a votar no ho van fer. Si no som capaços de superar amb escreix aquesta xifra, el missatge a Europa serà més aviat trist. Sobretot si, com va passar a les darreres eleccions, a la resta de l'Estat

JOAN SUBIRATS

PROF. DE CIÈNCIA POLÍTICA, IGOP-UAB

la participació és significativament superior. De motius per votar no en falten. És obvi que mai com ara ens hem adonat de la significació política i social del que es cou a Brussel·les i Estrasburg. Ens ho han fet notar de manera clara. Cop de mà a la Constitució canviant-la en poques hores i situant la prioritat màxima en el pagament del deute i en la prohibició de dèficit. El mateix Rajoy ho ha deixat clar dient que aquesta reforma constitucional que tant es demana ja ens l'estan fent des d'Europa.

Som en moments molt importants del procés de construcció europea. Tots els que defensen el model social europeu i la seva supervivència saben que només amb la unió monetària no es pot anar gaire lluny. Caldrà incorporar política econòmica i política fiscal, i avançar en més harmonització en política social, si es vol que la cosa rutlli. I perquè això passi caldran noves majories parlamentàries i canvis en la presidència de la Comissió Europea, que per primera vegada estarà sotmesa a votació.

A Europa els catalans ens hem d'aliar amb aquells a qui els preocupen els drets de les persones i no només el pagament del deute

Fins ara la Unió Europea ha estat bàsicament mercat, i les vegades en què s'ha entrat en altres temàtiques o que hi ha hagut preocupació per la igualtat ha estat vinculant-ho directament a la no discriminació en l'accés al mercat o a la llibertat de capitals. Com bé sabem, cada cop hi ha més restriccions a la llibertat de les persones, i les dinàmiques xenòfobes i *patriòtiques* en molts països europeus són clarament contràries a avançar cap a una integració més gran. En molts llocs veuen Europa com un perill i no com una oportunitat. I el cert és que o bé som capaços de construir una altra Europa, o aquesta que tenim cada cop engrescarà menys.

A Catalunya ens ha de preocupar el futur d'Europa si volem que a Europa li preocupi el futur de Catalunya. Si ens han de fer cas i volem tenir pes en una nova Europa, haurem de començar per anar a votar, i fer-ho sabent amb qui ens juguem els quartos. Cal que siguem actius canviant Europa. Cada cop hi ha menys espais per a sortides estrictament nacional-estatals en un capitalisme que ja és irreversiblement financer i global. El dret a decidir a Catalunya té sentit si podem decidir a Europa, aliant-nos amb aquells a qui els preocupen els drets de les persones i no només el pagament del deute. De fet, algunes formacions polítiques europees, com el Partit dels Verds d'Europa o l'Aliança Lliure Europea, s'han mostrat favorables que Catalunya pugui decidir. Caldrà veure què diuen els altres aliats de les forces polítiques catalanes que es presenten als comicis del 25 de maig. Entenc que l'objectiu ha de ser doble: reforçar les potencials aliances a l'escenari europeu per encarar la celebració de la consulta i ajudar a construir una nova Europa que no prioritzi només la lògica estricta del mercat.